

12 Eylül'den önce "Kasabalılar" deniliyordu, "Kasabalı" ne demek?

Yıllar sonra ABD cuntasını gerçekleştiren 12 Eylül'ün faşist şeflerinden biri olan Kenan Evren'e "olayları bastırmada en çok nerede zorlandınız?" sorusu sorulduğunda "doğu'da Fatsa, batı'da Turgutlu bizi çok zorladı" diye cevap vermişti.

Celal Şelte "Hakkında birçok şey söylenenlerdendi, Kasabalılar'ın Hüseyin Taşkın'ı..0 da aramızdan ayrıldı artık ve sessizce sonsuzluğa uğurladı dostlarını..Röportajından tanıyalım kendisini .."

"- Sevgili Hüseyin, size 12 Eylül'den önce "Kasabalılar" deniliyordu, "Kasabalı" ne demek?

- Manisa'nın Turgutlu İlçesi'ne eskiden Kasaba derlerdi.1970'lerdeki Mahirlerin Denizlerin İboların mücadelesi ülkenin her yerinde olduğu gibi Kasaba'da da sempatizan kitlesi yaratmıştı. Süreç içinde bu gurup devletin rahatsız olduğu politik bir güç oldu. Devlet medya, bu gurubun politik faaliyetlerini, (biraz da uygulanan illegalite nedeniyle bilememekten kaynaklı) Kasabalılar olarak yansıtıyordu. Daha sonra bu isimde bir politik örgüt olmamasına rağmen, kasabalılık herkesin bildiği bir olgu olarak kaldı. Cunta mahkemelerinde yargılarken de, THKP-C/MLSPB – KASABALILAR olarak yargıladılar.

- Hangi örgütün üyesi olarak idam aldın?

- İdam cezasını MLSPB Devrimci Kurtuluş Örgütü üyesi olmaktan aldım. Çok kısa sürede cezam Askeri Yargıtay'da onaylandı.

1981'den 1991'e kadar asılmayı bekledik.

– Kimlerle yattın?

– Şimdi tüm isimleri hemen anımsayamıyorum. Yanımda Buca Cezaevi'nde, Burdur Cezaevi'nde idam cezası infaz edilen arkadaşlar oldu. İdam cezası verildi mi koğuşlardan alıp hücrelere atıyorlardı. Mahkeme dönüşü Buca eski bölüm hücrelerinde yer kalmadığı için bizi yeni bölüm hücrelerine koydular. Ranzası falan olmayan çıplak hücrede, yerde eski bir yatak o kadar.

0 hücrelerde bir keme seni ısırmıştı, anımsıyor musun?

Bir gece acıyla uyandım, bacağında kocaman bir fare, dişlerini geçirmiş bırakmıyor. Uzun uğraşlar sonucu ondan kurtuldum. Bağırmanıza rağmen sabaha kadar asker ve gardiyanlar gelmedi. Daha sonra o kedi kadar büyük fare yüzünden göbeğimden 40 tane iğne yedim.

– Bir de birlikte yattığın “Kuri” vardı değil mi. “Kuri” kim, azıcık anlatır mısın?

– Aynı davadan idam cezası alan Manisalı bir arkadaş. Asıl adı Muharrem Ender Öndeş. Sanatçı, şair yanı olan bir arkadaştı. Kitapları yayınlandı. Kuri kekeme bir arkadaştı, ama şarkı türkü söylerken hiç teklemezdi. Bak onunla ilgili bir anı anlatayım. Biliyorsun 1991 yılında bizi şartlı tahliye ettiler, Kuri Manisa'dan İstanbul'a giderken iki katlı otobüse binmiş. Bir ara uyandığında avaz avaz bağırmaya başlamış „bu otobüsün şöförü yok” diye, otobüsün ikinci katındaymış. Biz cezaevine girerken iki katlı otobüs mü vardı.

Çıkınca benzer bir şey ben de yaşadım, 1991'de Antep Cezaevi'nden herkesten 3 gün sonra bıraktılar. Bir arkadaş daha vardı, TİKB.davasından Sezai Ekinci... Bizi askerler kelepçesiz araca bindirdi, askerlik şubesine götürdüler. Oradan “Tamam gidebilirsiniz” dediler. Ne yapacağımızı, nereye gideceğimizi bilmiyoruz. Abartı yok, el ele tutuştuk; “Bizim

telefon etmemiz lazım” dedik. “Karşıda bakkal var oradan edin” dediler. Kelepçe yok, gardiyan, asker yok, zaten şaşkınsınız. Ben 14 yıldır içerideyim, çıkmışım. Bakkala “Telefon edeceğiz” dedik. “Büyük mü küçük jeton mu” dedi. “0 ne” dedik.

Ben girdiğimde muhtarda ve zengin olanların evlerinde telefon vardı. Neyse, şehir dışı büyük jetonmuş, aldık. Ama bir türlü telefon etmeyi beceremiyoruz. Yoldan geçen genç birine “Bize yardım eder misin, telefon etmeyi beceremiyoruz” dediğimde dalga geçiyoruz sandı. Durumu anlattık, yardım etti, ailere bildirdik. Sonra da küçük çocuklar gibi dondurmacı aradık, en büyük külahta dondurma aldık. Garaja gittik ben Manisa’ya o Samsun’a gitti. Daha sonra öğrendim Sezai bir takip sırasında trafik kazasında ölmüş.

1991’de çıktıktan sonra, 1992’de yeniden alındım, az yattım. 1996’da bir kez daha alındım, yöneticilikten ceza verdiler, infazı yaktılar. Tahliyeye ömrüm yetmezdi. En son İzmir Kırıklar F tipine götürdüler. Orada açlık grevine başladım, o koşullarda yaşamak istemediğim için. Grevin 264.gününde ellerinde ölmeyeyim diye geçici tahliye ettiler. Bu tahliye kararı dışarıda üç kez uzatıldı. Sonunda o heyet raporu cumhurbaşkanına gönderilmiş, affettiler. İyileşme, tedavi olma şansı yokmuş oluşan rahatsızlığın. Verniko-korsikof diyorlar bu hastalığa, unutmama, dikkat kaybı v.b.şeyler işte.

– Burdur’da bir de diş yaptıрма maceran var senin, anlatır mısın?

– Buca Cezaevi’nde idamlıkları koydukları hücreler dolunca cezası onaylanmış olan bizleri Burdur’a götürdüler. Orada daha önce de kalmıştım. 12 eylül faşist cuntası olduğunda Burdur’daydım. Burdur sen de dahil bir grup idamlık olarak dört yıl kaldığımız yer. Hıdır Aslan orada idam edildi. Son idam da oydu zaten. Cezaevlerinde sağlık sorunu olduğunda bizleri hastahaneye götürmüyorlardı. Dişim ağrıdığına dişlerim çekiliyordu cezaevi doktoru tarafından. Eksilen dişleri tamamlamak ve estetik kaygısıyla dişlerimi yaptırmak

isteyince, başta cezaevi idaresi herkes şaşırdı, asılacaksın dış yaptırmak ne oluyor diye. Kavga dövüş idareye kabul ettirdik, idare dışarıdan doktor getirtti, dişleri yaptırttı.

– İdamı nasıl bekledin?

– Biz güzel bir ülke güzel bir dünya için yola çıkmıştık. Becerebildiğimiz, bilebildiğimiz kadarıyla o günlerin koşullarında bu yarınlar, sevdamız için uğraş verdik. Tutsak düştük, insanları bu mücadeleden uzak tutmak için en ağır cezalar verildi. Asılanlarımız oldu. Ben de arasına veda mektuplarımı değiştirerek asılmayı bekledim. Bizden öncekiler gibi son anda onurluca ölümün ve bize o cezayı verenlerin üstesinden gelmekti görevim. Yarın asılacak gibi hazır ama yine yarın çıkacak gibi dışarıyla ilgili hayaller kurardım. Ölüm hücrelerinde sen ve diğer dostlarla paylaştığımız yıllar, hayatımın en anlamlı en onur duyduğum yıllarıdır.

Ölümü beklerken yaşamı üretirdik biz. Çiçek yetiştirirdik, kocaman çiçek bahçemiz olmuştu. Dışarıdan çiçek tohumları istediğimizde insanlar anlayamazdı. Yarın asılacaksın bu nereden çıktı der gibi. Kuşlarımız, kedilerimiz vardı. Kedim hastalandığında cezaevi doktoruna götürmüştüm. Öldüğünde hüngür hüngür ağlamıştım. El işleri de yaptık biliyorsun, bir yandan geçimimizi sağlar bir yandan sevdiklerimize hediye olarak gönderirdik.

– Şimdi “Vize” işleriyle uğraşıyorsun, nasıl bir duygu bu

– 2002’de bırakıldıktan sonra, 3-4 yıl öylesine geçti. 4-5 yıldır yurt dışına gidenlerin, daha çok Almanya’ya gidenlerin vize işlerini yapıyorum. Geçinmek diye bir sorunla karşılaştım çıkınca. İyi hapis yatma dışında hiçbir vasfım yok, bir kaç işe girdim devlet müdahale etti çıkardılar. Bu işimde kimseye bağlı değilim. Kimseye muhtaç olmadan onurumla ve de kendim kalarak yaşamaya çalışıyorum. Çeşitli gerekçelerle ara sıra alıyorlar, peşindeyiz niye yurt dışına çıkmıyorsun diye mesaj veriyorlar. Bu ülkede dışarıda doğru düzgün kalmadım çıkmaya

niyetim yok dedim defalarca. 21 yılım ceza evlerinde geçti. Binlerce insanla yattım. Bunlardan şu an hayatta olmayanlar da var, şu an kamu oyunun çok iyi tanıdığı insanlar da var.

Bu rahatsızlık sorunu yüzünden insanları şimdi anımsamakta zorlanıyorum ancak karşılaşırsak anımsıyorum. Şu an politik olarak aktif değilim, ama güzel yarınlar sevdamıza aynı coşku ile inanıyorum. Bu yarınlar sevdamızı becerebildiğim kadarıyla insanlarla paylaşmaya çalışıyorum.

Sevgilerimle...”

Hüseyin böyle anlatıyor işte. Sanki “Köydeydim, dün şehire geldim” der gibi, sıradan bir olayı anlatırmış gibi...

Yanılıyor muyum?

▪ NURETTİN GÜRATEŞ MEZARI BAŞINDA ANILACAK

26 Temmuz 1978 yılında şehit düşen THKP-C/MLSPB üyesi KASABALI Devrimci Nurettin GÜRATEŞ mezarı başında anılacak. Turgutlu Doğa Kültür Yaşam Derneği sosyal medya hesabı [Facebook](#) üzerinden bir açıklama yaparak **“Nurettin Gürateş hocamızı sevgi ve saygıyla mezarının başında 26 .7.2020. PAZAR GÜNÜ saat 13’te anıyoruz. Dostlarımızı saat 12’de karpuz kaldıran parkında bekliyoruz.”** Çağrısında bulundu.

KASABALI Devrimci Nurettin GÜRATEŞ

Önceki 1 of 3 Sonraki

